

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 120/2012
30.01.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Новице Пековића, Предрага Глигоријевића, Драгана Јоцића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.М., због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 1028/12 од 19.12.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 3499/2012 од 26.09.2012. године, у седници већа одржаној 30.01.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 1028/12 од 19.12.2012. године, као основан и УТВРЂУЈЕ да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 3499/2012 од 26.09.2012. године повређен кривични закон – члан 369. тачка 1. ЗКП, у вези члана 138. став 2- и 1. КЗ у корист окр. Д.М.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду К. 14304/2010 од 12.01.2012. године окр. Д.М. оглашен је кривим због кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 3499/2012 од 26.09.2012. године, уважањем жалбе и по службеној дужности, преиначио првостепену пресуду и, на основу члана 355. тачка 1. ЗКП, окр. Д.М. ослободио од оптужбе за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 3499/2012 од 26.09.2012. године, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 1028/12 од 19.12.2012. године, због повреде кривичног закона - члан 369. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи и утврди да је наведеном пресудом повређен кривични закон у корист окривљеног Д.М.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. ст. 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, окр. Д.М. и браниоца, адв. В.В., на којој је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је, по оцени навода захтева, нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је другостепеном пресудом повређен кривични закон – члан 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 138. ст. 2. и 1. КЗ.

Наиме, другостепени суд је окривљеног Д.М. ослободио од оптужбе за кривично дело

угрожавања сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, налазећи да у његовим радњама нема обележја тог кривичног дела, с обзиром да је окривљени оштећенима упутио условну претњу која, због тога, није била подобна да код њих изазове осећај угрожености.

Овакав став Апелационог суда у Београду је, по налажењу Врховног касационог суда, неприхватљив из следећих разлога:

Кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ чини онај ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица, док је ставом 2 истог члана прописан квалификовани облик овог дела – када је дело из става 1. учињено према више лица или ако је дело изазвало узнемиреност грађана или друге тешке последице.

Предметно кривично дело је свршено када је претњом створен осећај угрожености код лица коме, односно којима се прети. При томе је за постојање дела битно да се ради о озбиљној претњи која код пасивног субјекта изазива неспокојство, узнемирење или страх за живот и телесни интегритет.

Из чињеничног описа радње окривљеног датог у оптужном акту произилазе сва битна обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, јер је окривљени критичном приликом, држећи руку иза леђа у пределу појаса, оштећенима упутио директну претњу „да ће им просути мозак ако откупе још један килограм кајсија или ако нешто проговоре или му нешто опсују“.

Према становишту Врховног касационог суда, када се претња да ће се напасти на живот или тело неког лица условљава непредузимањем радњи које су обележје свакодневних, редовних, животних активности (ако нешто проговоре) или егзистенцијалних активности (ако откупе још један килограм кајсија, а оштећени се баве откупом кајсија) онда се претња не може сматрати ни будућом ни условном, већ непосредном.

Овако упућена претња, при чему је окривљени држао руку иза леђа, као да има оружје у руци, а по изјавама оштећених ради се о лицу за кога од раније знају да је више пута кривично одговарао, несумњиво је код оштећених изазвала осећај угрожености, што је довољно за постојање предметног кривичног дела, па је другостепени суд, доношењем ослобађајуће пресуде, повредио кривични закон у питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, на шта се основано указује у поднетом захтеву.

Налазећи, из изнетих разлога, да је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 3499/2012 од 26.09.2012. године повређена одредба члана 369. тачка 1. ЗКП, Врховни касациони суд је утврдио да је том пресудом повређен закон у корист окривљеног, не дирајући у правноснажну одлуку против које је захтев за заштиту законитости подигнут и, на основу члана 425. став 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Председник већа

Драгана Вуксановић, с.р.

судија

Невенка Важић, с.р.